

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko, Koroško in Primorsko“ s
sedežem v Ljubljani ter „Slo-
venskega čebelarskega društva
::: za Spodnje Štajersko“ :::

Urejuje

Francišek Rojina,
nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVI. 1913. Štev. 11. :

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastoj. - Članarina znaša letno 3 K.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarkega društva« v Ljubljani

ima v zalogi sledeče čebelarke orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —'70	Matičnice	K —'50
" mali	" —'35	" drugačne	" —'42
Špiritova svetilka	" —'40	" okrogle za med satove	" —'30
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	Nož za odkrivanje medenih satov	" 1'—
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" —'40	Vilice za	" 1'50
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje	" —'20	fine	" 2'50
Kolesce za utiranje žice	" —'70	Cedilo za med	" —'70
" " " (boljše)	" 1'20	Strgulja za Žnidersčičeve panje	" 1'50
Žica za "pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" —'20	Čebelarke kape	" 2'80
Zapah za žrelo, velik	" —'20	" " " boljše	" 1'80
" " " manjši	" —'15	Lijak za čebele	" —'50
Dathejeva pipa	" 2'80	Kvačice za pritrjevanje mreže (namesto žeblijev) zavitek	" 5'50
Patroni za proizvodnje dima	" —'05	Matična rešetka, kvadr. meter à	" 2'70
		Žična mreža za okenca, kvadratni meter à	" 2'70

V društveni zalogi čebelarke potrebščin je umetno satje popolnoma poslo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnidersčičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice à 8 v	K —'48	80 kvačic za razstoje	K —'35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" —'40	4 zapone za okenca, patent Strgar	" —'12
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" —'44	4 tečaji za izletalnico	" —'20
1 matična rešetka, prirezana	" —'85	2 tečaja za vrata	" —'26
2 nosilca za rešetko	" —'24	2 vzmeti za okence	" —'06
		Skupaj	K 3'40

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani, Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

UMETNO SATJE

iz zajamčeno čistega voska, prirezano na poljubno mero: zabojček 3 1/2 kg vsebine 16 K 90 v franko; manjše količine kilogr. 4 K 70 v; večje količine kilogr. 4 K 50 v nefrankovano.

Na kilogram gre okrog 13 do 14 satov za satnike racionalne mere. Naše satje ima prednost, da so celični robovi nekoliko zvišani.

Trčan med v dežicah 4'50 kg vsebine 9 K franko. Čist vosek se kupuje po 3 K do 3 K 30 vin.

Kranjska čebelarke družba z om. zav., Ilirska Bistrica.

Leto XVI.

V Ljubljani, meseca novembra 1913.

Štev. 11.

MESEČNA NAVODILA.

SPISUJE: JAN. STRGAR.

December.

Zaprčeti mesec november nam je pokazal takoj v pričetku, kaj zamore; vsaj tu v Bohinju krije naravo snežena odeja. Toda upam, da bo ta šele za vzorec; kakor kaže, dobimo zopet belega, ne rjavega, kakor smo ga imeli pred leti. Morda bo še kaj lepih solnčnih dni v novembru in decembru, da bodo imele čebele priliko se še enkrat pred pravo zimo očistiti. To je posebno dobro za ona ljudstva, ki so se morda zadnji čas kaj vznemirjala in vsled tega zaužila večjo množino medu nego normalno.

Ako kdo ni še dovršil zimskega odevanja, naj ta mesec to dovrši, ker utegne zapasti sněg, in za tem pritisne tudi mráz. V čebelnjaku ta mesec nimamo ničesar opraviti, razen da pogledamo včasih radi miši, da bi nam ne delale kake škode, toda previdno, da ne bomo vznemirjali čebel. Zunaj čebelnjaka pa pazimo, da nam kaj ne vznemirja čebel. Prav radi se prikradejo ptiči pred čebelnjak; posebno senice uganjajo prave sitnosti. Odpravi se jih nekoliko s kakim strašilom, katerega se pa privadijo; zatorej ga je večkrat zamenjati. Tudi ako se jim dá drugod hrane, se jih nekoliko odvadi. Pozornost moramo obrniti tudi na rovko, posebno ako imamo nenavadno visoka žrela; ako pa smo preskrbeli žrela s pločevinastimi zapahi, ki imajo kakih 8 mm visoko žrelo, tedaj se nam pa ni potreba bati, da bi prišla rovka v kak panj.

Kdor namerava prezimovati čebele v kaki kleti ali sobi, naj z vso previdnostjo prenese čebele iz čebelnjaka v tako shrambo, ki pa mora biti suha in čisto temna. V shrambi se nalože panji drug vrh drugega. Če so panji iz tenkega lesa, se nekoliko tudi ves sklad odene, ako so pa panji z močnejšimi stenami ali celo slamnati, pa še tega ni potreba; utegnilo bi celo škodovati. Pri takem prezimovanju je skrbeti za to, da imajo čebele dovolj zraka in popolen mir. Vsakih 14 dni je treba previdno in brez ropota pogledati v prezimovališče. Ako

je vse mirno in ni čuti kakega večjega šuma, ter ako termometer ne kaže kake večje izpremembe topline, tedaj je vse v redu. Ako pa termometer kaže večjo gorkoto, in ako je čuti iz panjev močan šum ali celo bučanje, tedaj je potreba dati čebelam zraka, t. j. odpreti okna na stežaj in tudi vsa žrela. Sploh pa naj se žrela pustijo popolnoma odprta; ako je čisto temno, ne bodo čebele silile vun. Torej predvsem je gledati na to, da imajo čebele dovolj zraka. S prezimovanjem v kleti ali v sobi je potreba biti zelo previden, da ne pride čebelar v januarju ali v februarju v prezimovališče in najde vsa močnejša ljudstva mrtva in zadušena. To se je že marsikomu pripetilo. Za prezimovanje v kleti ali v sobi je potreba že kos izkušenega čebelarja.

Prezimovanje je sploh najvažnejše čebelarjevo opravilo, na kar mu je potreba že v poletju misliti. Še dandanes velja in bo gotovo tudi še nadalje veljala barona Ehrenfelsa trditev, da dobro prezimljenje čebel kaže čebelarja-mojstra. Ni pa treba misliti, da je že vsak mojster, kdor ima ob Svečnici še žive čebele. Kdaj pride šele pomlad in čas, ko bomo smeli trditi, da je zime konec, in da bodo čebele dobile izdatno hrano v naravi!

Kar sem navedel za mesec januar in februar, to velja povsem tudi za december, in bilo bi odveč, ako bi še ponavljal in s tem porabljal prostor v »Čebelarju«.

Kakor obrtnik, trgovec itd., tako naj si tudi vsak čebelar napravi bilanco, kakor sem že pri prejšnjem mescu omenil. — Čeprav bo morda tuptatam rezultat slab, naj to nikogar ne straši, da bi se ne oklenil v bodoče še tesneje čebelarstva ter tega ne izvrševal z največjo vnemo in marljivostjo. Gotovo pride čas, ko bo dobil tudi plačilo.

Saj pravi J. Stritar:

Na delo, naj mraz je, naj vroče,
truditi se vsak je dolžan;
kdor delati more, pa noče,
zanj krop je predober neslan.

Preteklost je najboljša učiteljica prihodnosti. Končno naj pa čebelar nikar ne miruje; dela ima dovolj, da si uredi morda ob teh dolgih večerih potrebno za čebelarstvo. Beri čebelarske knjige in »Čebelarja«; čeprav večkrat, ker potem si šele zapomniš in pričneš natančno razmotrivati to in ono, kar si morda prej površnobral. Morda leži kaka številka »Čebelarja« še neprebrana; zberi jih skupaj in daj vezat, ker to je za te ali za tvoje potomce zaklad.

Čebelarske podružnice imajo ravno za december največ dela. Skličite občne zборе še pred novim letom, poberite udnino, posvetujte se, kako boste nadalje čebelarili. Red in točnost sta povsod potrebna in tudi jako lepa. Zum — zum!

KAKO NAJ SE PREOSNUJE IN POVZDIGNE ČEBELARSKI POUK NA KRANJSKEM ?

A. LAPAJNE.

„Napredek v čebelarstvu je mogoč le tedaj, ako čebelarji opusté stare kranjske panje in vpeljejo sistematičen čebelarski obrat v panjih z racionalno mero.“

Poročilo deželnega odbora kranjskega o pospeševanju čebelarstva iz knjige: „Dejanja govore“.

Kdor pride veliko in v ožji stik z našimi čebelarji, se ne more dovolj načuditi razumu in ukaželjnosti, ki jo razodevajo pri oskrbovanju čebel. Žal, da zadobi pri tem občevanju spoznanje, kako veliko se greši na račun nevednosti, zastarelih nazorov in nezadostne gmotne podpore. Ako še pri tem upošteva dejstvo, da je naša čebelna pasma med vsemi najboljša, ki bi jo drugi narodi skrbno kakor zenico v očeh negovali, in primerja našo preprosto čebelarjenje in nezavednost, ki pri tem prevladuje, tedaj ne more pri sedanjih razmerah pričakovati boljših uspehov, in sicer zato ne, ker se tako malo deluje in žrtvuje za povzdigo te panoge.

Ni slučaj, da je že pred 140 leti izšel iz sredine naših čebelarjev prvi avstrijski čebelarski učitelj, in da so njegovi nauki še dandanes veljavni, ampak to je posledica naravnega daru, ki ga je božja previdnost položila našemu narodu v zibel, in ki je plod mnogostoletnega negovanja čebelarstva. Dolžnost veva vsakemu izobraženemu čebelarju in poklicanim učiteljem, da delujejo na zboljšanje sedanjih razmer ter da ustvarjajo v okvirju razpoložljivih sredstev boljše pogoje za večjo izrabo te panoge v povzdigo narodnega blagostanja. In ta namen imajo tudi te vrstice.

Resnica je, da znaša direktna korist, ki jo imamo sedaj pri čebeloreji na Kranjskem, na leto od pol milijona do enega milijona kron, indirektna korist se pa ceni lahko na dva milijona kron. Veščaki so pa prepričanja in trdijo, da se dá ta uspeh pri racionalnem obratu prav lahko podvojiti. Kako naj se to doseže?

Z zgledi in s poukom.

Naš narod je dovzeten za vsak napredek, samo če izprevidi, da mu koristi. Ni je težkoče, ki bi je ne premagal, in tudi gmotnih žrtev se ne ustraši. Zato bo čebelarstvo v tem trenutku začelo hipoma napredovati, ko bodo naši čebelarji pri vzornih čebelarjih opazili večje dohodke. Treba je po deželi ustanoviti samo večje število vzornih čebelnjakov, ki bodo tudi gmotno donášali; vsa okolica jih bo začela posnemati.

V tem oziru mi je med mnogimi drugimi znan posebno značilen slučaj. V nekem za čebelarstvo jako ugodnem kraju na Dolenjskem si

je nadučitelj omislil čebele, ki so mu tako izborno uspevale, da so mu donašale na leto navadno od 250 do 400 K čistega dohodka. Ko so občani opazili to uspešno čebelarjenje, so začeli tudi oni čebelariti in danes šteje vsa okolica lepo število čebelnjakov, od katerih nekateri vrlo uspevajo. Obžalovati je le, da je dotični nadučitelj vsled izpremenjenih razmer opustil čebelarstvo, in da primanjkuje čebelarjem strokovnega pouka. Kako zgledi vlečejo, opazujemo poleg čebelarjenja v radovljiskem političnem ter v višnjegorskem in novomeškem sodnijskem okraju najbolj na Notranjskem, kjer se posnema zgled g. Žnideršiča v Il. Bistrici.

Sporedno z zgledom mora delovati strokovni pouk. Ta pa mora vplivati trajno in sistematično.

V tej zadevi ne zadoščajo tu ali tam prirejena čebelarstva predavanja, ki se ponavljajo po preteku več let, ampak ta pouk se mora vršiti redno in po določenem učnem načrtu. Čebelarstvo je veda, in kdor je hoče gojiti v panjih s premakljivim delom in racionalno mero, ta se mora vglobiti v to znanost. Za tak pouk ne zadostuje enkratno predavanje in praktično razkazovanje, ampak tu je treba globejšega strokovnega znanstva. To se da doseči le potom zgledov in strokovnega pouka, ki ga podaja strokovna moč, ki deluje po začrtanem programu in ki vzgaja na ta način obenem nov čebelarški naraščaj. Izkušnja uči, da starejši čebelarji pač radi prihajajo k predavanjem, v malenkostih ubogajo, da bi ustanavljali in opremili nove čebelnjake s panji s premakljivim delom in racionalno mero, za to jih pa ni mogoče pridobiti. Dosedanji strokovni pouk v čebelarstvu, v kolikor dosega svoj smoter, da odkriva in odvaja od raznih napak in napeljuje k izboljšanju dosedanje prakse, izvršuje polovičarsko delo. Tu je neobhodno potreben napredek. Ako se je spoznalo za pravo, da more edino čebelarški obrat s premakljivim delom in racionalno mero povzdigniti naše čebelarstvo, se mora cilj tega pouka položiti na temelj, da se vzgoji nov čebelarški naraščaj. Kaj takega zamore doseči le strokovno izobražena moč, ki posveti vse svoje sile temu predmetu in ki po načrtu deluje z zgledom in s poukom, in sicer z živo besedo in potom tiska, da se uresniči ta ideja. Iz teh vzrokov prosimo pri merodajnih činiteljih, da se nastavi za Kranjsko strokovnjak, ki bi v tem zmislu deloval na povzdigo čebelarstva. Iz na čelu postavljenega poročila se lahko sami prepričamo, da na odločilnem mestu uvidevajo potrebo takega pouka in da nam bodo pomagali. Treba je od nas samo, da prosimo za to pomoči in se vsi izražamo, kako nujno potrebujemo vsestranskega pouka o racionalnem čebelarstvu.

Ta prošnja ni nova. V vseh v čebelarstvu naprednih deželah imajo nameščene čebelarstva strokovnjake, ki delujejo v označenem zmislu. Povsod se je ta način povzdige čebelarstva kot najboljši izkazal. Koliko bolj bi se šele pri nas na Kranjskem, kjer ima vsak čebelar že od Boga dan poseben dar, ko imamo v naši čebelni pasmi najboljši material in ko nam priroda vse ponuja. Zato prosimo, in nam se bo ugodilo!

KONGRES HRVATSKIH IN SRBSKIH ČEBELARJEV IN GOSPODARSKA RAZSTAVA DNE 3. IN 4. SEPT. V KARLOVCU. TOMO KURBUS.

Kongres.

Vršil se je drugi dan 4. septembra v krasni mestni dvorani in nas čebelarje pač najbolj zanima. Hrvatska in srbska društva so se združila pred dvanajstimi leti v tak kongres, in je ta neko višjeakademično zborovanje, navadno v zvezi z večjo ali manjšo razstavo. Predavatelji za kongres morajo svoj rokopis predložiti odboru ter dobijo nagrado 20 K. Na tak način se govori le tehtna strokovna beseda. Prijavljenih je bilo pet predavanj, a jih je dvoje odpadlo, ker sta bila govornika zadržana. Slišali smo že prějšnji dan po razstavi strokovno predavanje dr. Poljaka iz Zagreba, katero nas je osupnilo, in smo tudi ta predavanja kot zelo poučljiva uvaževali. Dr. Poljak, rojen Karlovčan, je v poldrugournem govoru orisal kmetijstvo na Hrvatskem. Karal je napake, katere stori na eni strani vlada, ki kmetijstvo premalo podpira, na drugi strani pa narod sam, ki se isto premalo briga za rodno zemljo, ostavlja je in iskaje kruha v daljni Ameriki. Tudi je dajal nasvete, kako bi se dalo odpo-moči, in je bila njegova beseda tudi našim razmeram prikladna.

Na kongresu je najprej govoril v srbskem jeziku Marko Šaula o satu. Povedal je pač vse, kar mora umni čebelar o tem predmetu vedeti.

Na višku je bilo drugo predavanje znanega hrvatskega naravoslovca-strokovnjaka profesorja Evgena Kamenarja iz Sušaka. Splošnosti o higijeni je dodal tudi nekaj raziskavanj raznih učenjakov, posebno poljskega profesorja Cyzielskięa ter so bile navedene številke podpiranje čebelarke vede. N. pr. teža matice, delavke, trota, dolgost rilčka pri teh bitjih, teža hrane itd. Tukaj je bil zanimiv zaključek, da 2000 trotov v panju porabi za lastno hrano v treh dneh 1 kg strdi. Kdor je v bližini gnilobe ter hoče imeti zdrave čebele, ta naj bi pomnil govornikove besede o higijeni.

Na kongres je poslal tudi zagrebški »Obzor« nekega možiceljna, ki naj bi bil poročevalec. Čudno se nam je pa zdelo, da je ta list v svoji izdaji prihodnjega dne, mesto da bi poročal, se na jako netakten način lotil tega najbolj strokovnega predavanja. Nekih žlezic ni omenil predavatelj. Po njegovem mnenju bi pač moral o čebeli vse povedati in ko bi to hotel, moral bi vzeti veliko Alfonzusovo izdajo v roke, pa še zmeraj ne bi vsega povedal.

Tretje predavanje nam je govoril že znani profesor Wittmann iz Zagreba. Saj je bil lani med drugimi tudi ocenjevalec na naši razstavi v Celju. Temo o pitanju z denaturiranim sladkorjem je dal v tisek in jo razdelil. Ta je bila tudi lani v VI. skupini naše razstave. Zanimala nas je degeneracija čebele, ki je o nji temeljito razpravljaj. Poročal je tudi o dunajski čebelarški šoli. Vsa predavanja so se vršila brez vsake debate,

kar pri nas ni navada, menda radi tega, da se rešitev sporeda preveč ne zavleče. Sploh se dnevni red pri Hrvatih krajše absolvira. Pri raznih predlogih zborovalci v koru vzkliknejo »sprejmemo« ter vsako nadaljnjo glasovanje odpade.

Predsednik gosp. dr. Rojc je govoril krasne besede Čehom in nam v pozdrav. Čeha Vaclav Jakšu in Vojteh Novotny sta donesla pozdrave čeških čebelarjev iz kraljevine in Moravske ter vabila na vseslovanski čebelarski shod, ki se vrši prihodnje leto v Pragi. Slovenski pozdrav je govoril pisatelj tega, navajaje, da nas majhna razlika v jeziku, da nas Kolpa in Sotla nikakor ne loči; veže nas slovansko srce in slovanska kri, veže nas skupno delo za procvit in napredek jugoslovanskega naroda. Ko je završil ta slovanski roj v Karlovcu, si štejemo v čast biti člani tega roja, želeč kongresu največ uspeha v procvit hrvatskega in srbskega naroda.

Kongresa sta se udeležila tudi kraljevi banski svetnik gosp. Zvonimir Žepič in gospodarski pristav vlade g. Novakovič. Prvi je obljubil najizdatnejo podporo s strani vlade za čebelarstvo, vendar je zahteval združenje vseh hrvatskih in srbskih čebelarskih društev v eno »Zvezo«. Ta se je tudi na tem kongresu sklenila po vzorcu, kakor ga imamo mi in Čehi. Sprejeta so bila tudi tiskana pravila »Zveze hrvatskih in srbskih čebelarskih društev«. Društva bodo tedaj, kakor so naše podružnice. Kongres odpade ter bo tvoril osrednji odbor.

Kakor smo slišali, bo vlada ustanovila v Zagrebu čebelarsko šolo, za katero se predpriprave že vrše.

Najbolj zastopani na teh kongresih so zmeraj učitelji; saj dobijo pa tudi petdnevni dopust in primerno podporo za potovanje. Da je bilo mnogo čebelarjev iz Primorja, eden iz daljne Boke Kotorske, nekaj celo iz Bosne in Hercegovine, omenim mimogrede.

Zlet.

Popoldan smo zleteli na vozovih v 20 km oddaljeni grad Ozalj. Cesta se vije ob in čez novo železniško progo, čez Kolpo in ob njej tja proti Beli Krajini. Grad Ozalj je od Metlike le še 17 km oddaljen. Tukaj napravi na človeka mogočen vtis leta 1907. iz sirovega kamna zgrajena mestna elektrarna ob Kolpi. Že narava je pomogla tukaj zajeziti reko ter vzdigniti vodo na 5 m. Tri turbine proizvajajo elektrike za 2000 konjskih sil, katerih 1000 rabi mesto za lastno razsvetlavo, 1000 jih pa oddaja drugim krajem in podjetjem. Koj poleg v ozadju na strmi pečini ob Kolpi se vzdiguje visoki grad Ozalj, nekdanja lastnina mogočnih knezov Zrinjskih. Danes je gospodar tega gradu knez Turn in Taxis ter je z upravičeno jezo vzkliknil Hrvat poleg mene: »Tukaj so gospodarili nekdanji naši knezi, a sedaj zapoveduje ‚šumar‘, ki še hrvatski ne zna.« Zgodovina je pač marsikaj izpremenila in izbrisala, kar se ni dalo preprečiti; jaz pa sem se spomnil gospodov slovenskih pokrajin — celjskih grofov. — Grad sicer v notranjščini kaže rebra ter se ne popravlja.

Ohranjena je pa še dobro grajska cerkev. Edine starine, ki se še vidijo, so stare oljnate slike nekdanjih knezov Zrinjskih. Z visokih oken gledaš doli na Kolpo in tja čez neizmerno ravnino hrvatskih šum. Pride se v grad le čez visok most ter se pri vhodu še vidijo vzdani velikanski škripci, po katerih se je morala viti težka veriga, ki je v nevarnih časih vzdigovala most. Povsod nas je spremljal gostoljubni župan g. Modrušan z mestnimi uradniki in inženirji, ki so nam bili zvesti mentorji ter vse razložili in razkazali.

Precej utrujeni smo se pozno zvečer vračali ter nam je bilo zelo žal, ker smo zamudili predavanje v mestni dvorani svetnika Barača iz Reke o čebelarjenju pri raznih narodih. Demonstriral je tudi navadni kranjski panj ter omenjal prvega čebelarskega učitelja Slovenca Janša.

Društvo »Zora« je povabilo udeležence kongresa na pevski večer v hôtél ter je pelo tudi slovenske pesmi. Tamburaši so udarjali naš »Mrak«, in milo se mi je storilo, ko sem slišal v tujini našo pesem. Saj je tudi dr. Gustavu Ipavicu zarosilo oko, ko je na triglavanskem izletu v Šmarji prvič slišal svoj »Mrak«, ki ga je tako krasno za tamburico harmonisiriral in takrat dirigiral dr. Šuklje.

Ker smo se odzvali vabilu mesta Karlovca na obed, ogledali smo si dne 5. septembra vršeči se sejm. Ta je bil gotovo desetkrat večji, kakor največji sejm pri nas. Tisoče in tisoče ljudstva se zbere ta dan, ter nas je zanimala razna narodna noša.

Celo 18 km oddaljeni Bošnjak je tukaj ter ponuja svoje blago, največ žito, pšenico, rž, oves. Tam ne najdeš na sejmu samo konj, goved, svinj, ovac in koz, ampak se tudi žito in celo krma na vozovih na javnem trgu na prodajo ponuja. Naš trgovec ni mogel zatajiti svoje trgovske žile ter je začel barantati za kravo, ki je bila po njegovi sodbi 60 K ceneja nego pri nas.

Zaključek kongresa je tvoril zgoraj navedeni obed, na katerega so bili povabljeni tudi vsi javni funkcionarji mesta Karlovca. Vrsto napitnic je začel mestni župan. V živi slovanski besedi in pesmi se je vršil ta banket. V vzneseni besedi se je v imenu slovenske delegacije zahvalil za gostoljubnost gosp. Miloš Levstik iz Celja ter napil skupni hrvatski domovini. Bili smo priče iskrenemu hrvatsko-srbskemu pobratimstvu, ki je marsikoga genilo, in dal Bog, da ne bi bilo slučaj hipnega navdušenja. Izmed mnogoštevilnih govorov naj navedem le enega; tega je govoril kongresov tajnik Stigelmajer odgovarjaje dr. Krištofu, veterinarskemu nadzorniku iz Zagreba, rekši: »Mi čebelarji smo vas gospodarje v organizaciji prehiteli. In zakaj? Prvič, ker smo čebelarji. Dohiteli nas boste le, ako boste tudi vi postali čebelarji. Drugič pa radi tega, ker je iz našega društva izbacnjena vsaka politika.«

Vračaje se zvečer smo posetili v Zagrebu še »Zbor«, takozvani jesenski sejm ter dostojno vzeli slovo od Hrvatov in Hrvatske.

DVA ČEBELARJA SE PRAVDATA.

Da se ljudje, zlasti ponekod, včasih za prave malenkosti radi pravdajo, je znana stvar. Tako sta prišla pred kratkim dva čebelarja v spor zaradi roparije. Oba sta tako natančna, pa tudi svesta si svoje »pravice« in »nedolžnosti«, da sta se v gotovem roku pozdravila pri sodnji vsak s svojim zastopnikom. Dvomim, da bo to kaj pomagalo proti ropariji, ampak pravcate »posledice roparije« bodo se šele pokazale, ko si bosta poravnana dobra soseda zopet v roke segla.

Zastopnik tožitelja se obrne v dolgem pismu s prošnjo na mojo malenkost, naj mu pojasnim gotove točke, na podlagi katerih bi zamogel svojega »varovanca« zagovarjati. Ker je bilo z odgovorom precej ur dela, naj ne bo ta odgovor izgubljen za vse ostale čebelarje, zato ga hočem tukaj doslovno podati cenjenim bralcem; ako bi koča motile izkušnjave, da bi v enaki zadevi iskal pomoči pri sodnji, mu bodo znabiti te vrstice koristile. Odgovor se glasi:

»V odgovor na Vaše cenjeno pismo z dne 10. t. m.: Roparija je čebelna razvada, ki se razvije, ako je prilika dana, sčasoma v divjo strast, ki se naposled ne da ukrotiti z nobenim sredstvom. Začetek, oziroma povod k ropanju je vedno tam, kjer se ropa, ne pa pri roparju samem. Ako ob slabi paši panji odpiramo, z medom nepravilno ravnamo, ga razlivamo ali z njim okoli capamo, ali ga puščamo zunaj nezavarovanega, oziroma nepokritega, ako puščamo satje in po medu dišeče predmete okoli ležati, čebele to zavohajo ter začnejo okoli stikati, kar se razvije v pravo ropanje. Nadalje brezmatična ali drugače slaba ljudstva, ako jih čebelar dalje časa trpi v čebelnjaku, tvorijo posebno privlačno moč za roparice. Navsezadnje vsak nered v čebelarjenju, n. pr. prevelika, razgrizena žrela, pomanjkljivi, razpokani panji, da čebele lahko po vseh straneh vun in noter hodijo itd., vse to zamore povzročiti roparijo. Tudi če se mi kaj ponesreči, n. pr. mi pade medeni sat na tla, ali se tak sat v panju odtrga, ali pade celi panj na tla, da se sploh z medom kaj pomaže, lahko nastane roparija. Vse to se morda ni zgodilo po moji krivdi, vendar je **vzrok** na moji strani. Iz vsega tega naravnost razvidite, kakor neki nemški strokovnjak v svoji specialni knjigi »O ropariji« trdi ter v jako debelem tisku poudarja: »Vzrok ali krivda roparije je vedno in vsekdar na strani lastnika napadenih, oziroma oropanih čebel.«

Potemtakem se roparju in njegovemu lastniku ne more popolnoma nič očitati. Izkušnja nas uči, da ravno najboljša, najpridnejša in najmočnejša ljudstva, pri katerih je vse v redu, so najbolj nagnjena na ropanje. Saj je to čisto naravno, tatje so navadno zdravi, krepki ljudje, ki imajo »korajžo« in zamorejo veliko breme nesti. — Vsak človek, zlasti čebelar mora vedeti, da je čebela žival, dasi so njeni naravni darovi in nažoni visoko razviti — menda najbolj med vsemi živalimi — tako da so bili

učenjaki že v zadregi, ali so vse te zmožnosti le »naravni nagon«, ali je pri tem že tudi kaj »uma«; vendar mora se priznati, da čebela nima pameti ter ne more razločevati, kaj je moje in tvoje. Ona je stvarjena le za nabiranje svoji naravi prikladne sladkobe; kje jo najde ali dobi, za to ne vpraša. Vsled tega bi bil bolj obsojanja vreden le še lastnik napadenih čebel, ker nudi izkušnjava, da se dobre čebele razvadijo in pogubijo.

Dozdaj znana sredstva proti ropanju navadno le malo pomagajo in se uporabljajo skoraj izključno le pri oropanem panju, ne pa pri roparju. Taka sredstva so: Zoženje žrela, pomazati žrelo in njega bližino z ostrodišečimi fvarinami, n. pr. s česnom, karbolinejem, terpentinom, tobačnim sokom iz pipe itd. Ako vse to ne pomaga, se napadeni panj prenese za par dni v kako temno, hladno klet. Roparja spametovati s tem, da se mu nasuje žagovine med satovje, priporočajo nekateri, iz izkušnje pa mi uspeh ni znan. Žrelo prestaviti, to je staro žrelo zamašiti in na drugem kraju novo narediti, dvomim, da bi kaj pomagalo, zlasti če je ropar že bolj razvajen. O Vašem tretjem sredstvu, panj in celo notranjo stavbo prebosti z bodalom, pa še nisem slišal (s tem bi se čebelam naj povzročilo obilo dela, da bi se tako zmotile ter pozabile na ropanje). Tudi bi tega ne svetoval, ker se s tem vendar več satov zaleže grdo razmesari, kar zamore na vsak način več škodovati, nego koristiti; razen tega se gotovo tudi medeni sati poškodujejo, vsled česar začne med teči — morda celo iz panjů, kar povzroča močan medeni duh, ki bi gotovo privabil druge čebele, ki bi roparja napadle ter mu začele njegovo »nedovoljeno delo« vračati. — Dandanes velja le to pravilo: Roparija se lahko zabrani, pa težko odstrani! Glavni pogoj k temu je: točen red in pravilno oskrbovanje čebel.

So še dandanes žalibog čebelarji — četudi redki — ki mislijo, kakor omenjate v svojem cenjenem pismu, da se v današnjem visokem kulturnem razvoju čebelarstva »zamore čebelo voditi, da se ista popolnoma podvrže volji čebelarja in on lahko razvija ter goni neštete tisoče čebel, kakor vsako drugo domačo žival.« To mi sega nekoliko predaleč. Res je, da ima čebelar glede razvoja ljudstev, glede namere in smotra njihovega notranjega življenja in delovanja marsikaj popolnoma v svojih rokah ter takorekoč »vodi« življenje in razvoj svojih ljudstev, vsekako pa ta čebelarjeva oblast ima pravzaprav moč le v panju. Kakor hitro čebela izleti iz panjů v prosto naravo, potem je in hoče biti »prosta«; noben človek na svetu ji ne more nič zapovedati ali ukazati: pojdi na to polje, na ta travnik, v ta cveteči vrt, ali v oni čebelnjak (ropat) itd., ampak ona vzletí, kamor jo žene lastna volja, kamor jo vabi prijetnejši duh.

Iz vsega dosedanjega boste torej lahko sami sklepali, kar je za Vas takorekoč najvažnejše, da se lastnik roparja ne more siliti, da bi pri svojem ropajočem ljudstvu kaj ukrenil v omejitve ropanja, dasi bi bilo to v njegovem lastnem interesu. Kakor noben tat — vsaj dandanes —

ne obogati, tako tudi noben ropajoči panj ne »odebeli«. V najugodnejšem slučaju mogoče pridobi kaj malega medu — na kilograme se itak ne more nikdar računati — pa tem več škode trpi na čebelah. Ropajoče čebele se namreč sploh ne branijo, zato jih napadene vselej veliko pomorijo, tako da prav po Vaši trditvi »ropar tudi sam sebe uniči.«

Dobro si zapomnimo: Kdor se veliko pritožuje čez roparijo, si s tem izdaja slabo izpričevalo svojega zanikrnega čebelarjenja!

Obžalujem, da na Vaše cenjeno pismo ne morem odgovarjati v Vaš prilog. Razložil sem pa zadevo stvarno na podlagi lastne in drugih izkušnje. Vplivajte v interesu dobre stvari, da Vaš klient pravdo nemudoma ustavi, oba nasprotnika pa poučite, da se svojih napak zavedata in mirno pobotata, v prihodnje pa svoje čebelice bolj vestno oskrbujeta!

Velespoštovanjem

Jurančič.

KJE NALETIŠ ČEBELO NA NJENEM POHODU IN — JELKA.

S. KOPRIVEC.

Lazil sem po gozdu za divjačino. Ker so me srnjaki »potegnili«, se odpravim proti domu. Od daleč zapazim mnogo živorumenih rož. Arnika — hajdi za njo! Ko trgam zdravilnim rožam glavice, me opozori čebelnim podobno brenčanje — vmes tudi »bas«, da pogledam kvišku. Stal sem pod staro, krevljasto drobnico — hruško. Skoro bi si bil zmešal oči v njenih rogovilah, da ni imel pogled prilike skozi te šinit v zračne višave. Iščem natančnejših podatkov z očmi in ušesi, kar mi buti v obraz mišičast oče — čmrlj in odleti dalje z glasom kot bi se kamen »obregnil« ob trdo skalo. — »Bo, čebele so tudi!« Odložim puško in premerim nekaj rogovil te radodarne lesnike. »Dobro se imate, da — ose, čmrlji, čebele in čebelar povrhu! Naredimo si kar štiri šotore, za vsako pleme enega — — —« Kaj vidim! Proti koncu mlajših vejic zabreklo lubje z obronkom vlage, pa — čebela s svojim sesalom! »Kaj, to nosiš ti domov?« Bile so uši, položene kakor luskinice na ribi, vsaka pa je izločala komaj vidne kapljice, ki so se lesketale kakor biseri. Te uši, ki jih pozna vsak sadjerejec, privabile so na bero vse sladkosnedne žuželke, torej tudi čebelo. No, je morala že trda iti vsem sladkosnedežem (meni tudi)! Tega bi ne bil kmalu verjel, da se nisem sam prepričal. Kako pa to, da niso šle čebele na one uši, ki so na požlahtnjenem sadnem drevju takoj pred čebelnjakom? Lahko je več vzrokov: to drevje je mogoče preblizu, in da čebela potrebuje in hoče daljši polet, da zadosti svojemu nagonu, mogoče da šum že mnogih žuželk privabi tudi čebelo. Lahko pa je tudi, da ima divje rastoče sadno drevo povsem drugačne redilne snovi zase kakor tudi v tem slučaju za svoje uši, torej so redilne snovi odvisne od tal, odkoder prihajajo za uš kakor za čebelo.

Ta slučaj pa me je napotil še do drugega opazovanja. Kako pa medi jelka (hoja)?

Hotel sem doznati in za svojo osebo — dognal. Z daljnogledom sem opazoval po jelki, da vidim natančno kraj, kamor sede čebela. Zapazim jo — dobro si zapomnim vejico, kjer se je dalj časa mudila čebela. Ko prinesem vejico raz drevo, zapazim v rogovilici lanske mladike, t. j. izhodišču mladike preteklega leta (ali v pazduhah lanskih mladik) nekaj izbuljenega, kakor bi sedela bradavica v pazduhi. Pri vrhu je bila bradavica videti svetla, mokra, ob kraju pa kakor z moko nahuhana. Tukaj torej je sedela čebela. Bradavico odluščim in jo starem. Med prsti mi ostane trda luskinica in nekaj rjavkaste, vlaknaste, redke snovi. Pregledujem še druge lanske mladike in zapazim vrhu ene take bradavice kot kristal čisto, kakor proso veliko kapljico. »Hoja medi,« je bil izraz. Tudi tukaj nekaj podobnega kakor pri drobnici — hruški. Jaz trdim: Bradavice v pazduhah teh vejic so živalice, ki dobivajo hrano iz jelke, jo predelajo in izločajo in tedaj jelka medi. Gre se za to, ali je res, da so te po mojem mnenju živalice ali ne! Nekdo je trdil, da iglice (listi) izločajo snovi, katere zbirajo žuželke, čebele. Trdim, da to ni res, in so svetle pege na listih le odpadki onih »mojih« bradavic. Nekdo drug zopet pravi, da so one bradavice početki prihodnjih izrastkov in da res tam medi jelka. Tudi tej trditvi zase ugovarjam, ker sem naletel na bradavico prejšnjega leta, odnosno iz hojinega leta 1911., ki je imela vrhu sebe luknjico in je bila strta, samo votla luskinica. Predlagam debato glede moje trditve!

Dostavek uredništva: Kje in kako jelka medi, je mnenje čebelarjev kaj različno, in je prav umestno, da čebelarji skupno razrešijo to uganko. Prosimo, naj jih čim več pove svoje mnenje in svoja lastna opazovanja, ali kaj in kje je že kdo v tej zadevi bral. Iz raznih doneskov, ki bodo gotovo zanimivi, izcimila se bo menda vendar končno resnica.

OD OSREDNJEGA ČEBELARSK. DRUŠTVA.

7. odborova seja dne 25. oktobra. Gosp. Humek odda g. Ivanu Černiču društveno zalogo čebelarskega orodja. K ustanovnemu občnemu zboru »Slovenskega čebelarskega društva za Koroško« dne 26. oktobra v Celovcu se določita kot zastopnika gg. Ivan Babnik in Hinko Zirkelbach. — Slovenskemu čebelarskemu društvu za Koroško se prepusti »Slovenski čebelar« po znižani ceni 2 K. — Slovenskemu štajerskemu čebelarskemu društvu se za leto 1914. nadalje dovoli »Slovenski čebelar« po znižani ceni 2 K. — Razni dopisi se vzamejo na znanje.

8. odborova seja 17. novembra. Ustanovi se opazovalnica v št. Vidu nad Ljubljano. Vodil jo bo gosp. Franc Pengov, profesor v knezoškofijskih zavodih. Razpust podružnice v Podravljah na Koroškem se vzame na znanje. — Presojajo se poslane skice za društvene etikete za med. — Slikarju Gašpariju se poveri, da naslika etiketo. — Došli dopisi se vzamejo na znanje.

Mesečni pregled za oktober 1913.

POROČEVALEC AVG. BUKOVIC.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi					
	pridobil dkg			izgubil dkg							dkg	najvišja	najnižja		srednja mesečna	z dežjem s snegom	s solncem			
	Mesečna tretjina																0	1/2	celi	z vetrom
	1	2	3	1	2	3														
Ljubljana 306,2 m	—	—	—	30	40	35	—	105	—	—	23	-1,5	11,2	24	8	—	10	16	5	21
Kranj 358,5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	-1	10	12	6	—	6	11	14	11
Podgorje pri Kamniku 380 m	—	—	—	85	80	60	—	225	—	—	22	0	12,4	27	8	—	6	10	15	17
Krtina	—	—	—	40	30	30	—	100	—	—	23	-3	11,3	25	7	—	4	13	14	17
Grahovo pri Cerknici 569 m	—	—	—	60	40	30	—	130	—	—	22	-2	11,4	15	10	1	10	14	7	30
Il. Bistrica 400 m	—	—	—	50	10	30	—	90	—	—	19	+1	13,6	24	14	—	4	9	18	20
Brojnica pri Nabrežini 8,3 m	—	—	—	60	100	50	—	210	—	—	25	+9	18,5	31	6	—	4	4	23	18
Struže 420 m	—	—	—	55	35	30	—	120	—	—	21	-2	10,4	25	6	—	14	7	10	20
Sv. Gregor 736 m	—	—	—	65	65	50	—	180	—	—	22	0	11,3	26	7	1	5	7	19	27
Strlac 195 m	—	—	—	90	30	60	—	180	—	—	25	+1	12,6	26	6	—	3	19	9	21
Metlika 166 m	—	—	—	50	45	45	—	140	—	—	24	+1	12,5	23	4	—	3	25	3	25
Formin 211 m	—	—	—	20	10	10	—	40	—	—	23	-2	13	20	3	—	7	10	14	21
Sv. Duh 536 m	—	—	—	20	—	—	—	20	—	—	21	0	11,4	24	4	—	2	16	13	10
Radoljica 477 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mokronog 251 m	—	—	—	25	35	30	—	90	—	—	25	-1	1	17	6	—	7	14	10	21
Novokračine 488 m	—	—	—	65	70	20	—	155	—	—	21	+1	?	?	?	?	?	?	?	?

Ljubljana. Oktober je bil čudovito lep in mil. Žival je rajala, nanašala obnožino, za izpremembo pa malo ropala. Pravega miru ni; toda Bog nas varuj dolge in hude zime, ker bi polovica kranjskih »plemenjakov«
zaškripala. Bukovic.

Kranj. V zadnjih dveh tretjinah je bilo vreme stanovitno lepo. Zdi se, da imajo nekateri panji še zalego, ker nosijo obnožino. Torej pozor, da ne bo kruha zmanjkalo!
Konjedič.

Podgorje. V tem mescu je bilo mnogo lepih, gorkih dni. Čebele so dan na dan izletavale in brale cvetni prah. Ropanje se je nadaljevalo; ponekod so čebele posamezne panji tako do suhega obrale, da so gladu pomrli. Sploh vse kaže, da bo mnogo mrličev, saj se zaloga vsled mnogih izletov znatno manjša. Sallath.

Krtina. Mesec je bil izredno lep. Čebele so si lahko uredile zimsko gnezdo; tudi trebile so se dovolj. 24. t. m. sem jih opazil. Schmeidek.

Grahovo. Vreme: večinoma ugodno in toplo. Izletov in prašenja v obilici! Nekateri panji so pridno donašali obnožino. V teh je matica zastavila nekoliko zalege. Zimska gnezda so dobro urejena. Nekateri čebelarji so čebele že zapažili, kar je vse, kakor prežgodaj. Kobal.

Il. Bistrica. V prvi tretjini je bilo vreme milo, potem je pritisnil mraz tako, da je padla slana. Toplomer, ki visi v zatišju, ni padel na ničlo. Proti koncu se je temperatura dvignila. Vsled kasnega pitanja in mehkega vremena so imeli panji še zalogo, nekateri celo precej. Znideršič.

Brojnica. Vreme je bilo ves mesec zelo ugodno. Proti koncu so čebele nanašale obnožino. Sila.

Struge. Čebele so vsled lepega vremena skoraj sleherni dan izletavale in donašale obnožino, samo sredi mesca par dni ne. Ker so čebele stikale po tujih panjih, bi bilo lahko precej škode, da niso bila žrela zožena. Meglen.

Sv. Gregor. Oktober je bil razmeroma najlepši mesec od junija sem. Žival se je solncila in prašila ter večkrat prav marljivo donašala obnožino. Prav kakor bi hotela rabiti zadnje ure leta v to, da se preskrbi za bodoči zarod. Panji so za prezimovanje lepo pripravljeni. Adamič.

Strlac. Vsled prijetnega in zelo milega vremena v prvi tretjini so si čebele lahko uredile sladkor in gnezdo. Sredi mesca je zapihal sever in padla je huda slana. Proti koncu so se vrnili krasni dnevi. Gregorčič.

Metlika. Lep in topel je bil oktober! Solnce je skoraj vsak dan izvabilo čebele na praho. Celo obnožino so brale. - Od sosednjih čebelarjev sem se vedno vračal potr: nič medu, panji so lahki in drug za drugim padajo. Barle.

Mokronog. Vsi panji prezimujejo na sladkorju. Čudno se mi zdi, da sem pred dobrim tednom opazil na bradi pri dveh panjih par trotov, ki so jih čebele obdelavale. Arh.

Opomba poročevalčeva. Ali sta dotična panja glede matic v redu?

Novokračine. Mesec je bil večinoma lep in suh. Samo noči so bile prejasne in premrzle; šestkrat je padla huda slana. 4 dni je brila močna vzhodna burja, prav kakor pozimi. Ljudstva so slaba, medu ni! Hrbar.

Z lužarske višave (795 m). Odkar imamo v Robu čebelarstvo podružnico, se je tod čebelarstvo v majhnem času prav zelo povzdignilo. Leta 1909. smo jo ustanovili; petnajst nas je bilo prvo leto. Drugi čebelarji so gledali preko nas; mislili so, da sami že vse ali vsaj dovolj znajo, da imajo čebelarstvo znanje v malem prstu. Pozneje so pač izprevideli, da le premalo vedo, zakaj strnili so se z nami, in letos poleti je štela naša podružnica že 34 članov, zdaj pa

morebiti celo 40, ker naš predsednik gosp. Koprivec, učitelj na Robu, nas zbira kot dober pastir svoje ovce, da ne tavamo posamezno, ampak smo lepo združeni v svojo veliko korist. — Kdor je poznal prej naše čebelarstvo in pogleda zdaj okrog naših čebelnjakov, se mora čuditi temu napredku. Vse je nekam prenovljeno, Prej ni niti eden izmed nas čebelaril s kakim drugim panjem kot kranjčcem, ali danes imamo že mnogo vrst panjev s premakljivim delom; celo Alberti-Žnidaršičevi se ponašajo v nekaterem čebelnjaku. Pa ti se bodo tod gotovo še zelo namnožili, zakaj splošna sodba o njih je, da so prav dobri, zlasti za čebelarjenje na med. — Podružnica razpolaga s svojo lastno stiskalnico za umetne medstene ter pripravo za pritrjevanje medsten. Prepričan sem, da nabavimo sčasoma tudi eno ali celo več skupnih točil ter drugega orodja. »Čebelarja« težko, da ima kakšna podružnica, vsega namreč. Mi ga pa imamo, in celo vse letnike lepo vezane. V svojem okrožju imamo tudi opazovalno postajo, ki jo vodi gospod Jožef Adamič iz Hojč (sv. Gregor). Kar pa še ni — pa bo! Pomagala nam bosta trdna volja in naš čebelarski patron.

Anton Ogrinc, podpredsednik podružnice Rob.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Članom čebelarske podružnice v Robu. Gotovo je bral vsak izmed vas v 10. številu »Slov. Čebelarja« članek: »Misli o bodoči razstavi na Kranjskem«. V tem članku opominja g. A. Lapajne, naj že naprej mislimo na bodočo razstavo. Prav tako! Jaz tudi prihajam glede bodoče razstave do vas, člani, s prošnjo, naj vsak že sedaj zbira razno iz čebelarstva, da bode čim več predmetov razstavljen. Mogoče iztakne kdo kakšno stvar, katero so rabili stari čebelarji pri svojem čebelarstvu: dobra je; v shrambo z njo! S takimi predmeti boste posegli v zgodovino čebelarstva. Taki predmeti bi bili: razne vrste panjev in razno čebelarsko orodje. Oh, ko bi mogli še tiste medene čase postaviti na razstavo, ki so jih poznali stari čebelarji! Ne se smejati . . . Mogoče bi pa šlo. Ne bi bil pa to medeni čas starih, ampak mlajših čebelarjev. Imeli smo v l. 1911. blizu jelkovih gozdov izredno medeno leto. Mogoče, da je kateremu članu ostalo še kaj tistega lepega medu, in ga še dobro hrani. Seveda bo moral biti to pristen in nepokvarjen med in tudi res iz l. 1911. Ta bi prišel na razstavo kot »ostanek najboljše letine iz podružnice Rob«. Ves ostanek bi moral biti za posameznega člana v eni posodi, ne glede na velikost posode, ki bi morala biti prav polna medu. Posode medu bi prišle po velikosti posode urejene. O tem naj razmišlja vsak član sam; ne silim v to nikočar. — Nekateri člani so si izdelali čebelarsko orodje po svoje, tudi bode prav prišlo za razstavo, ako ima svojo važnost. Saj razen tovarniškega blaga smemo pokazati tudi svojo okusno varčnost, ki je zadnja leta tako potrebna posebno pri čebelarstvu. — Ker bodo na razstavi gotovo tudi žive čebele, naj gleda vsak član, da ne bode imel križanih čebel, da se bomo »postavili« s pristnimi kranjčicami. Je še mnogo važnih stvari za razstavo, pa o vsem tem se pogovorimo na občinih zborih in ob predavanjih. — Opomba:

Ker smo člani oddaljeni drug od drugega in je mnogo članov, s katerimi se ne snidemo, pa bi se glede čebelarstva rad pogovoril z vsakim članom, zato naj vsi člani oprostite, ako včasih zagledajo v »Čebelarju« poglavje »Članom čebelarstva podružnice Rob«. S temi članki nočem nikomur vsiljevati svojega mnenja in tudi še nisem imel »ta vel'ke žlice« iz čebelarstva v rokah. Ti članki naj bodo samo pogovor z našimi člani.

S. Koprivec, t. č. predsednik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino je imela dne 12. oktobra pri svojem društvenem tajniku gosp. Pečarju v št. Pavlu v Savinjski dolini svoj redni občni zbor, združen s poučnim predavanjem. Predsednik gosp. Černej pozdravi navzoče, čestita tovarišu gosp. Pečarju na njegovem imenovanju ter preide na dnevni red. V svojem poročilu omenja predvsem letošnjo slabo čebelarstvo letino, poda navodila o krmljenju s sladkorjem, o uzimljenju čebel ter odgovarja na razna stavljena vprašanja. Glede brezdvajnega sladkorja omenja, da ga je naročil za letošnjo jesen pet centov, a dobil ga je samo tri. Kdor ga bo še tudi za pomlad rabil, naj to prejkoprej njemu naznani, da ga pravočasno za naše društvenike naroči. Iz tajnikovega poročila smo posneli, da je podružnica kljub skrajno slabi čebelarstvu letini vendarle petkrat zborovala. Preteklo leto smo se tolažili, da bomo to leto imeli več uspeha in sreče v čebelarstvu, a žal, bilo je še mnogo slabše kot lansko. Spomladansko pašo nam je vzel mraz, saj so cvetele črešnje v snežu. Ozebla je menda celo lipa, divji in pravi kostanj ter akacija, ki to leto sploh ni nič cvetela, dasi je bila ob tem mrazu še popolnoma zaprta. Pravi kostanj je le pičlo cvetel, ki je pa naša glavna paša, in ki ga je vrhutega v cvetu pral še vedni dež, da ga uboge čebele niso mogle nič izkoristiti. Upali smo še na zadnji up — na ajdo, ker tudi travniki vsled preoblega dežja niso skoro nič medili. V ajdi so to leto čebele vsaj toliko dobile, da bo za silo za zimo; roji so pa že sred poletja od lakote umirali. Komaj pa je ajda odcvetela, že je nastopilo hladno vreme, da so morale začeti čebele že v jeseni jemati od zimske zaloge, dočim so druga leta za sproti še vedno kaj dobile. Take letine so res za obupati. Toda mnenja sem, da pravi čebelar ne obupa, če se tudi vse zakolne zoper njega. Kakor za dežjem mora solnce priti, tako morajo priti tudi za nas čebelarje boljše letine in veselejši časi. Blagajnik nam je položil natančen račun ter naznanil celo nekaj prebitka, dasi je bila to leto takorekoč suša spredaj in zadaj. Društvenikov nas je bilo okrog 60. Za take slabe čase gotovo dosti razveseljivo. — Odbor je ostal stari; le mesto predsednika je prevzel poleg tajništva tudi gosp. Pečar. Dal Bog in sv. Ambrozij, da bi se naše nade, ki jih stavimo v drugo leto, popolnoma izpolnile, da bi bilo več medu kot voska; kajti kadar je voska veliko, je vedno medu malo, kot je bilo n. pr. letos.

Razglednice vzornih slovenskih čebelnjakov je založila podružnica slovenskega čebelarstva društva v Ilirski Bistrici. Vabimo velecenjene čebelarje, da se naročujejo na iste, ker jih dobijo člani vseh čebelarstev po jako nizki ceni, in sicer: 10 komadov samo 60 vinarjev. Razglednice so jako lično izdelane in jih priporočamo v uporabo. Naročuje se pri omenjeni podružnici po dopisnici. Plačilo se lahko izvrši v poštinih znamkah. Odbor.

Poročilo »Zveze čebelarских društev v Praži«. Dne 14. oktobra je bila deputacija »Zveze« pri poljedelskem ministrstvu glede vprašanja o premembi primesi neobdačenemu sladkorju, da bi bilo namesto žaganja in peska primešane 0.50/0 paprike in 0.0050/0 metylvioleta. Poljedelski minister je deputaciji odgovoril, da ogrska vlada doslej še ni pritrdila temu, ker poizkušnje v kmetijskem poizkuševališču s to primesjo še niso končane. — Minister obljubi glede izredne stiske avstrijskega čebelarstva tudi spomladi neobdačeni sladkor. — Na ponovno prošnjo in prizadevanje »Zveze« za povišanje od 5 na 7 1/2 kg neobdačenega sladkorja na panj, kakor je to dovoljeno na Nemškem v posameznih državah, odločno odkloni finančno ministrstvo. — Poljedelski minister izrazi deputaciji glede eksporta živih čebel v Nemčijo, da v sporazumu z ogrsko vlado v kratkem izda odredbo zoper gnilobo.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI.

Vprašanje. Davčna administracija odmerila mi je od mojih dohodkov osebno dohodnino. Ker me je zanimala podlaga za odmero osebne dohodnine, sem prosil pojasnila. Odgovor mi je pojasnil, da imam iz zemljišča, in sicer iz čebeloreje toliko in toliko letnih dohodkov. (Tozadevna postavka se glasi: A iz zemljišča [čebeloreja] — . . . K) Vprašam, ali more biti čebelarstvo tudi podlaga za odmero osebne dohodnine? Ali nismo čebelarji (čebelarstvo) vsakega davka prosti? (S. K. v R.)

Odgovor. Patent cesarice Marije Terezije z dne 8. aprila 1775 za Nižje-avstrijsko in Moravsko in enak patent z dne 30. avgusta 1776 za Češko sta pač oproščala čebelarje vsakega davka, desetine ali kakršnekoli dajavščine, davčni zakon iz leta 1896. pa ta drugi člen patenta razveljavlja in c. kr. upravno sodišče je v neki pritožbi leta 1905. razsodilo: »Osebne dohodnine je dohodek iz čebelarstva le tedaj prost, če skupni dohodki čebelarjevi ne presegajo zneska 1200 K; če ima čebelar več dohodkov, tedaj mora dohodek iz čebelarstva kakor vse druge dohodke napovedati.« — Če se bavi čebelar kot kmetovalec s čebelarstvom na svojem posestvu, ali pa ne kot posestnik zemljišča le kot s postranskim opravilom, ki ne presega letnih dohodkov čez 100 K, tedaj je splošnega dohodninskega davka prost.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega čebelarja“ Fr. Rojnu, učitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik „Slovensko čebelarstvo“. Tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Prodajam 200 kg doma pridelanega **hedinskega medu** po 1 K 40 v. — Marko Vau-potič, čebelar v Lukavcih, p. Križevci, Štajersko. 2-1

Garantirano pristen ajdov med, **čist pita-nec**, kg po 1 K 60 v, prodaja Karel Eržen, čebelar v Podborštu, pošta št. Vid pri Zatični, Dolenjsko. 2-1

Prodajam 10 eksportnih **panjev**, izvrstni plemenjaki z mladimi maticami. Cena po dogovoru. — Fr. Godec, čebelar, Mala-noga št. 3, p. Kresnice. 2-1

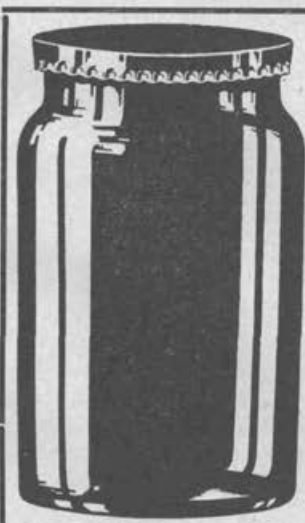
Razglednice vzornih slov. čebelnjakov se dobijo pri podpisani podružnici, in sicer: za člane čebel. društev kom. po 6 vin., za nečlane po 10 v, za trgovce in one, ki vzamejo vsaj 10 kom., po 7 vin. — Čebel. podružnica v Ilir. Bistrici. 2-2

Prodajam nekaj **ribezovega grmičja**, in sicer: 10 grmov debelo-jagodnega, črnega, z imenom „Lee's prolific“, ter 35 grmov debelo-jagodnega, rdečega, z imenom „Fay's prolific“. — V. Kastrevc, Rožna dolina 135, p. Vič pri Ljubljani. 2-2

Kupim 5 do 8 **Alberti-Žnideršičevih panjev**, nove ali pa tudi že rabljene ter natančno izdelane. Anton Premrl v Šmihelu št. 21, p. Hrašče pri Postojni (Notranj.) 2-2

Kupim večjo množino medú, iztočenega cvetličnega in ajdovega **pitanca**. Ponudbe z navedbo množine in cene: Mat. Vidmar, čebelar, Škofjaloka (pošt. ležeče). 2-1

Več tisoč metrov **lipovih latic** za okvirje prodajam v širok. 25 m, v debel. po 6, 8 ali 10 m po 3, 4 in 5 vin. meter. — Fr. Vovk, Hrašče pri Lescah, Gorenj. 2-1

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stözlzlnovih sinov na Dunaju predloženi **patentirani kozarec za med** s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Zalogo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago. Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za **Žnideršičeve panji**.

Žnideršičeve panje,

izdelane po **Žnideršičevem originalu**, opremljene z 18 okviri racionalne mere, matično rešetko in drugimi pritiklinami, dalje remeljce v vseh dimenzijah, blazine in druge potrebščine izdeluje

Alozij Trink

12-10

mizarstvo s stroji . Ljubljana . Linhartova ulica 8
Cena kompl. panju 16 K, pri večjem naročilu primeren popust.

KDOR

Povsod odlikovano!
Postrežba točna in poceni.

se zanima za čebelarstvo in hoče kupiti najpotrebnejše stvari, naj zahteva ilustrovan in z mesečnimi navodili opremljen cenik, katerega pošlje zastonj

FR. SIMMICH

zaloga čebelarskega orodja v JAUERNIGU,
avstrijski Šleziji (österr. Schlesien)

Posebno se priporoča: **umetno satje** iz čistega voska, **razstojišča** za okvirje, **priprave za roje**, **matične kletke**, **kadilnike**, **čebelarske kape**, **pitlnike**, **klešče za okvirje**, **trčalnice**, **sita za čiščenje medu**, **vilice za odkrivanje medu**, **matične rešetke**, **zapahe za izletnice** itd

12-10

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skrila**, pat. L. Hatschek. **Kuberoid**. **Dvakrat zarezana in zapognjena opeka**. Opravlja vsa krovna dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovođe. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-8

HENRIK DESEIFE, Oberhollabrunn pri Dunaju

pripoznana točna in najcenejša prva tvrdka na tem polju, ki obstoji od l. 1859. in je povsod najbolj vpeljana

izdeluje **izmetalnice za vse velikosti okvirjev**, **parne topilnike za vosek** raznih sestavov, **vse čebelarsko orodje**, **umetno satje** iz **garantirano pristnega voska**, **panje** raznih vrst, **remeljce za okvirje** in **vso leseno blago za čebelarstvo**. 12-8

Razpošilja panji s čebelami, roje in matice.

Bogato ilustrovani ceniki na zahtevo zastonj. Lastna delavnica za kovinasta in lesena dela s strojnim obratom. 120krat odlikovana s prvim darilom.